

uwzględnieniu ich bezwładności, zatrzymywały się w miejscu właściwym.

2. W razie niespodzianej przerwy w dopływie prądu lub przy znacznym spadku napięcia w sieci należy wszystkie stery niezwłocznie nastawić na pozycję zerową; główny wyłącznik w kabinie należy wyłączyć i o przerwie zawiadomić sygnałem ciężarowego, który powinien zameldować o tym brygadziście lub majstrowi; w przypadku pozostawiania ciężaru na haku, suwnicowy powinien uprzedzać sygnałami niezależnymi od dopływu prądu, aby podczas przerwy nikt nie przechodził pod ciężarem.

3. Włączanie sterów ruchu wózka i suwnicy powinno być dokonywane stopniami, z drobnymi przerwami; wyłączenie do zera powinno się odbyć szybko.

4. Nie wolno celem hamowania przechodzić poza pozycję zerową, czyli zmieniać kierunek prądu. W drodze wyjątku można to uczynić tylko dla uniknięcia wypadku.

5. Włączania steru przy podnoszeniu ciężaru należy dokonywać tak, jak przy ruchu wózka lub suwnicy; włączanie i wyłączanie steru przy spuszczeniu ciężaru, przy prądzie stałym i o ile ster posiada pozycję hamowania, przy spuszczeniu, powinno być dokonywane powoli, zgodnie z wymaganiami danej pracy; przy braku pozycji hamowania włączanie i wyłączanie steru powinno odbywać się tak, jak przy podnoszeniu ciężaru.

6. Przy prądzie zmiennym włączanie steru przy spuszczeniu ciężaru, jeśli ster nie posiada pozycji hamowania, powinno być dokonywane stopniami, lecz bez przerw.

7. Jeżeli przy prądzie zmiennym ster posiada pozycję hamowania, przy spuszczeniu samego haka lub niewielkiego ciężaru należy szybko dokonywać przejścia przez pozycje hamowania na pozycje spuszczenia przymusowego; tak samo należy postępować przy wyłączaniu steru na znak: „Stój!"; przy spuszczeniu ciężarów dużych i średnich przy pozycjach hamowania należy włączać ster stopniami, z zatrzymaniem się na stopniu dającym potrzebną prędkość spuszczenia. Włączania steru na znak: „Stój!" przy pozycjach hamowania należy dokonywać szybko.

§ 34. 1. Jeżeli suwnica posiada urządzenia zastępujące hak, jak elektromagnes, kleszcze różnych typów i chwytacze, należy upewnić się, czy podchwyciły one mocno podnoszony ciężar i czy nie ześlizgną się zeń, po czym dopiero rozpocząć podnoszenie ciężaru.

2. Ciężary podnoszone magnesem mogą być rzucone z wysokości nie większej niż wyznaczona przez kierownictwo zakładu.

IV. Czynności po zakończeniu pracy suwnicy.

§ 35. Kończąc pracę suwnicowy powinien:

- 1) spuścić ciężar na ziemię,
- 2) haki podnieść do położenia górnego,
- 3) wstrzymać suwnicę w miejscu wyznaczonym na jej postój, jeśli suwnicy nie przejmuje bezpośrednia zmiana następną,
- 4) dźwignie i kółka sterowe pozostawić w położeniu zerowym, a główny wyłącznik w kabinie wyłączyć,
- 5) elektromagnes podnośny spuścić na ziemię,
- 6) zabezpieczyć suwnice napowietrzne oraz ich wózki przed przetaczaniem ich siłą wiatru.

§ 36. Po ukończeniu pracy suwnicowy powinien sprawdzić stan suwnicy i o zauważonych brakach oraz wadach suwnicy zakomunikować zmianie następną jak również uczynić stosowną adnotację w książce dyżurów.

§ 37. Przy przejmowaniu suwnicy przez bezpośrednią zmianę następną, suwnicowy powinien przekazać suwnicę następnemu suwnicowemu, a w razie jego niestawienia się może opuścić suwnicę dopiero za zgodą bezpośredniego przełożonego.

V. Przepisy końcowe.

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemaitis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Żeglugi: w z. *L. Bielski*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO

z dnia 20 kwietnia 1959 r.

w sprawie wyznaczenia miejsc przelotu granic Państwa przez statki powietrzne.

Na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83

i z 1948 r. Nr 47, poz. 348) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Finansów, co następuje:

§ 1. Dla statków powietrznych, przylatujących do Polski, odlatujących z Polski lub przelatujących tranzytem ponad terytorium Polski, wyznacza się następujące miejsca przelotu granic Państwa:

1) Na granicy polsko-radzieckiej odcinek zawarty pomiędzy liniami prostymi, łączącymi miejscowość Suwałki po stronie polskiej z miejscowością Prienai po stronie Litewskiej SRR i miejscowość Augustów po stronie polskiej z miejscowością Daugi po stronie Litewskiej SRR.

2) Na granicy polsko-czechosłowackiej:

odcinki zawarte pomiędzy liniami prostymi, przechodzącymi w odległości po 5 km w prawo i w lewo równoległe do linii prostych, łączących:

a) miejscowość Muszyna po stronie polskiej z miejscowością Lubotina po stronie czechosłowackiej;

b) miejscowość Kudowa-Zdrój po stronie polskiej z miejscowością Nachód po stronie czechosłowackiej;

c) miejscowość Lubawka po stronie polskiej z miejscowością Trutnow po stronie czechosłowackiej.

3) Na granicy polsko-niemieckiej:

odcinek zawarty pomiędzy liniami prostymi, przechodzącymi w odległości po 5 km w prawo i w le-

wo równoległe do linii prostej, łączącej stację kolejową Rzepin po stronie polskiej ze stacją kolejową Rosengarten po stronie niemieckiej.

4) Na granicy morskiej:

a) odcinek wybrzeża, zawarty pomiędzy liniami prostymi, przechodzącymi w odległości po 5 km w prawo i w lewo równoległe do linii prostej przecinającej miejscowość Trzebiatów i Resko;

b) odcinek wybrzeża o szerokości 10 km po 5 km na wschód i na zachód od latarni morskiej u ujścia rzeki Łeby do morza Bałtyckiego.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 marca 1936 r. o wyznaczeniu miejsc przelotu granic Państwa przez statki powietrzne (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 173).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: w z. *St. Zawadzki*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

225

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 21 kwietnia 1950 r.

w sprawie utworzenia katedry Psychologii II na Uniwersytecie Poznańskim.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Poznańskiego tworzy się katedrę Psychologii II wraz z połączonym z nią zakładem naukowym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Minister Oświaty: w z. *E. Krassowska*

226

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 maja 1950 r.

o uchyleniu rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej o określeniu rodzajów rzemiosła, w których dopuszczony jest wyjątek od zakazu pobierania opłat za naukę rzemiosła.

Na podstawie art. 116 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie

przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 53, poz. 468, z 1928 r. Nr 34, poz. 321, z 1932 r. Nr 29, poz. 293,